

In dulcele stil clasic de Nichita Stanescu

Incadrarea in epoca literara.

-Curente si orientari literare. Receptari critice-

In dulcele stil clasic face parte din volumul cu acelasi titlu, tiparit in 1970.

Poemele cuprinse in acest volum sunt incercari de investigare din interior al "dulcelui stil", care-l seduce inca, dar pe care nu si-l asuma. Exista in creatia lui Nichita Stanescu etape distincte de creatie, momente de reconsiderare a "uneltelor" poetice.

Un asemenea moment e marcat de volumul in dulcele stil clasic. Mai mult decat oricare alt poet din perioada postbelica, Nichita Stanescu isi asuma intr-un mod manifest experienta inaintasilor (anticipand experienta postmodernistilor - n.n.) (vezi Cartea de recitare). Avangardismul interbelic ne-a invatat experienta "rupturii", a inaintarii prin negatie. Nichita Stanescu ne invata lectia acumularii creatoare" (Istoria didactica a literaturii romane, Buc, Ed. Magister, 1997)

-Tema si semnificatia titlului. Influenta.-

Aceasta poezie este o arta poetica, realizata in maniera clasica din punct de vedere formal, dar care pastreaza in structura ei interioara amprenta lingvistica a poetului.

Elemente de structura si compozitie.

Poezia - "pasul tau de domnisoara" - coboara "Dintr-un bolovan" (materie informa, pe care poetul trebuie s-o slefuiasca prin cuvant), "Dintr-o frunza verde, pala / Dintr-o inserare-n seara.../ Dintr-o pasare amara" (ideea unui zbor intrerupt).

Repetitia constructiei metaforice "pasul tau de domnisoara", din primele doua strofe exprima credinta poetului ca poezia se naste din iubire. Ea este imaginea unui spirit tanar vesnic indragostit.

Cuvantul are forta sa nasca imagini si lumi fantastice, sa transgreseze timpul si spatiul: "O secunda, o secunda/ eu l-am fost zarit in unda /El avea roscata funda / Inima incet mi-afunda." Repetitia cuvantului "secunda" nu amplifica, nu dilata timpul, ci il comprima, subliniind ideea ca poezia este stralucire. Folosirea unei forme verbale de viitor anterior sugereaza viziunea, intuitia poetica. Poetul marturiseste ("eu l-am fost zarit") ca a primit acest cadou divin - cuvantul nascator de poezie.

In strofa a patra este ceruta prelungirea acestei stari de gratie: "Mai ramai cu pasul tau / parca pe timpanul meu / blestemat si semizeu / caci imi este foarte rau."

Nichita percepe cuvantul cu toate simturile: il vede, il aude, il simte, si, in inima lui, vibreaza prima data ("inima incet mi-afunda").

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Atitudinea poetului, in final, este una contemplativa, creatia e fapt exterior ("Pasul trece eu raman"), nu mai este traire, viziune interioara, intocmai ca in creatia clasica pe care o parodiaza usor.

-Procedee artistice. Imagini si figuri de stil.-

Prin refren si paralelism sintactic, prin rimele facile care dau textului poetic melodicitate, Nichita da acestei poezii forma unei romante. El creeaza voit impresia falsa a unui joc de cuvinte si pozeaza intr-un contemplativ romantic.

La nivele lexical, extrem de sugestiv este verbul "coboara" care are sensul de a se naste. Desi el nu apare ca atare decat in prima strofa, sensul lui se intregeste cu fiecare vers. El da contur fiintei poeziei care "coboara" din lumea abstracta a conceptelor in spiritul poetului...

Metafora-simbol - "pasul tau de domnisoara" este expresia lumii pure pe care o naste poezia.